

Vc
3104

h.28

V
c
3104

h.28,1.
HEROICVM CARMEN,

In honorem

**ILLVSTRISSI-
MI POTENTISSIMI
QVE PRINCIPIS AC
Domini, Domini**

CHRISTIANI II.

SACRI ROMANI IM-
perij Archimarschalli, Electoris & Ducis
Saxonie, Landgrauij Thuringie, Marchio-
nis Misniæ, & Burggrauij Magdeburgensis,
cùm iter illud, in quo ipsius Celsitudini
obtemperationem fidémq; solenni jureiu-
rando subditi firmauerant, bene & feli-
citer emensus, Dresdam sa-
nus saluúsq; reueniret,
compositum

à

*M. Ioanne Lucio Dresdeni, Ecclesiae
patriæ Diacono, & P. L.*

•5(0)5•

PIA BREVISQUE PRECATIO.

IESV, benedicte fructus alii
Maternæ, superiq; vera Proles
Patris, nomine cuius in sacrato
Bis sex cum socijs piæq; cœtu
Plebis concilióq; cinctus, olim
Venisti Solymam, in domum paternam:
Duc quæso & comitare Christianum,
Fortis Saxonæ Ducem Secundum,
Septemuir modò qui fuit creatus
Romani Imperij, suáq; Dresden
Cum fida Genitrice, cùmq; magna
Ad sedem patriam redit caterua:
In summi DOMINI Deíq; nostri
Sancto nomine, & omine haud sinistro
Ad nos vt veniat, tuóq; nutu
Sit Princeps benedictus ac secundus,
Nulli relligione puriore,
Nulli justicia, benignitate,
Nulli robore, perspicacitate,
Nulli laude modestiæ decora,
Nulli prosperiore sorte, nulli
Fama, nulli opulentia secundus;
Grandæuius quoque fiat & beatus.
Hæc donâ bona CHRISTE Christiano.

A M E N.

M. I. L. D. P. L.

HEROICVM

CARMEN.

Ndiuago occiduus nitidum caput æqucre Titan
Merserat, Oceano & nox intempesta ruebat,
Quæ fuscis terramq; polimq; amplectitur alis:
Fessa ubi tranquilla laxabam membra quiete
Compositus thalamo, placidum patiensq; soporem.

Ecce autem in somnis videor mihi limina portæ,
Quam nitidamq; nouamq; vocant, transire volucri
Gressu, cælestis solamina dulcia verbi
Allatum ærumnoso homini, & genua ægra trahenti,
Atque inopinatè Clarium spectare decoro
Stipatum cætu Aonidum, passuq; citato
Urbis ad optatæ jam mænia celsa volantem,
Insigni & tales fundentem ex ore loquelas:

Heus bone! segnities cur te tam sera moratur,
Ut, dum cuncta nouo Electori carmine suavi
Turba nouos vatum passim gratatur honores,
Presso obmutescas ore vnius, & ocia degas?
Egregia, ast inquis, facie Electoris & acri
Iudicio, ac splendore illustris terror aulæ:
Nec mihi materies superest nunc vlla canendi.
Esto: sed longè maior pietatis habenda est
Tam tibi quam reliquis ratio: & se se offeret vltro
Mox res ipsa tibi, heroo quam carmine dices.
Ergo agè me comitare ducem, & quæcunque patent
Lumine lustrabis, vacuam quæcunque per aurem

A 2

Captabis,

Captabis, memori serua sub pectore: magno.
Sic ad scribendum campo potiere, nec aulâ
Materies porrò tibi digna aut Principe deerit.

Hæc ait, & rapido portatus flamine, secum:
Tum reliquos comites tum me simul ocyus aufert
Sublimes, placidèg, Ducum demittit in ipsa
Saxonie Ensiferum penetralia, quæ modò grande
Agmen acupictorum ardenti instrauerat ostro,
Aulæisq, auro obizq gemmâq coruscis.
Ensifer hæc, animo & dextra fortissimus heros,
Propositumq, emensus iter, cum Matre petebat
Dilectâ, procerum magna stipante caterua.
Cumq, sub augusto jam facta silentia tandem
Tecto essent, se se alma Parens tulit obuia contrâ
Prædulci Nato, nato melioribus annis,
Dilectoq, in humum vultu, sic ore locuta est:

Nate, meæ vires, verè mea maxima cura
Nate, pio Patris cari cum nomine cunctam
Naete potestatem regionis, numine summi
Cælicolum Regis, magni nutuq, Rudolfi
Cæsar, Imperij frænos qui rite gubernat,
Subjectas firmoq, regit sub fædere genteis;
Neutri horum grates unquam persoluere dignas
Possimus eximia ob benefacta, hanc usque sub horam
Quis ornata adeò nostra est stirps omnis, ut illis
Vix meliora queant posci, maiora vel addi.
Scilicet æternum grates debemus utrique.
Nunc, postquam regio tibi tota animoq, volenti

Promisit.

Promisit jurata fidem, quod saluus ad urbem:
Ac sedem remeas patriam, tibi grator, & ore
Tam pulcræ vt dominere diu ac feliciter, opto.
Hoc qua confieri possit ratione, paterni
Cen solij successorem Iesseius heros
Ante obitum instruxit, paucis, aduerte, docebo.

Vir sis exuperans virtute, & mole sua stans,
Ingenteisq; animos generoso in pectore verses.
Ne pauites trepidésue metu, aut nimis anxius ullam,
Ius dicens, personam obliquo lumine spectes:
Summi imiq; tibi nullo discrimine agantur:
Rebus & in cunctis tua mens, sibi conscientia recti,
Summum respiciat DOMINVM, cui summa potestas
Cunctarum soli rerum est, qui temperat orbem
Immensum, solisq; pati miserabile nescit
Funis, & immunis fatiq; immanis & æui est.

Deinde tibi DOMINI quoque sit custodia curæ,
Cum primis vt ames diuini oracula verbi,
Hec nocteisq; diësq; tuo cum corde volutans,
Pura vt religio fædâ sine fæce, sine omni
Fuco, præualidè vigeat, sonitumq; canorum
Increpet: at fidei pugnacia dogmata veræ,
Innoti quæ scita DEI furialibus ausis
Centaurum more impugnant, ea querere tecta
Mature cogantur, inique ubi liuidâ turbæ
Pectora habent celebreis arâsq; focosq; calenteis.

In sanctis exinde vijs, quas ipse coruscant
Cælestis verbi DOMINVS per lampada monstrat,

Perpetuò incedas, certa & vestigia firmes,
Illiūs vt decreta sacra, & mandata seuera,
Iudicia & grauia, ac jura optima fæderis iecti
Custodire queas, cunctisq; in rebus agendis
Præuia sanctorum semper sit pagina vatum,
Nilq; Patris sine consilio aggrediare supremi.

Hoc ubi consilium, quod non carissima solum
Dat Genitrix, sed rex, quo vix vel fortibus armis
Vel cana pietate fuit magis inclitus alter,
Imo ipsum æterni Flamen cœleste Parentis,
Accipies, atque hæc sanctissima jussa capessēs,
Ut te certè equidem, Fili ò suauissime, spero
Facturum egregiè, dum spiritus hos reget artus:
Polliceor verèq; tibi promitto futurum
Tandem, vt te decoret rerum prudentia solers,
Et quæcunque geres, ac tempore quolibet ad quæ
Te vertes, adeò feliciter omnia cedant,
Ut magis haud voto possint felicia fingi.
Quisquis fiderei Patris præcepta faceſſit,
Illiūs aspirat fortuna facillima cæptis.

Quin etiam è verbi cœlestis fonte salubri
Tum fore confirmo, superi vt moderator Olympi,
Omnia qui solus sustentat, & omnia curat
Arbitrio nutuq; suo, regnumq; domumq;
Det tibi tam stabilem & firmam, ne filius vñquam
Desit, post Patrem patria qui sede locetur.
Consilijs D OM N I regnat quicunque petitis,
Illiūs augetur conseruatūrq; propago.

His

His ergo vt cunctis, dulcissime Nāte, potiri
Et tibi contingat, palmas ad sidera vtrasque
Extendes, fundēnsq; preces in vota vocabis
Regnatorem orbis rerūmq; hominūmq; potentem,
Exemplum nati Iessaeo vate secutus.
Omnipotens donat Genitor Flatūmq; sacram,
Atque adeò omne bonum, rogitanti in nomine CHRISTI.

Sic Mater. Contrà sic fari Filius infit:
Supremi, ô Genitrix generosa, idem ætheris auctor
Ac orbis, grates meritas & præmia reddat
Digna tibi, reducem quæ me gratata, bonisq;
Excipiens votis, grauitérg; & gnauiter arte
Instruis augusta faustéq; piéq; regendi
Subiectos populōsq; patrésq; larémq; paternum.
Per Patris immensi juro insuperabile Numen,
Me tua, Iessæi quin regis, & ipsius Auræ
Cœlestis potiùs, facturum jussa, supinas
Et cum voce manus tensurum ad sidera, vt inde
Largiter accipiam, si quid natura negarit.
Perpetuò hoc etenim fixum immotūmq; manebit,
Qui sequitur præcepta D E I & pia jussa parentum,
Atque fidem, quam terrigenis terrámq; regenti
Promisit, seruat, vir felicissimus ille est.

Hæc vbi dicta fuere, & jam data dextera dextræ,
Discessum tandem est, seq; in sua quisque recepit.
Tympana continuò tundi cœpere, tubarūmq;
Horrisonus clangor totam mugire per aulam,
Læticia ac fremere exultanti fæmina virg.

Quæ

His

Quæ postquam ausculto attonitus, portamq; per amplam
Agmina spectatorum abeuntia circumspet:ō:
Ecce manu vellit lēuam mihi Cynthius aurem,
Ac voce instigat, rite vt mandata recorder,
In medio vijsq; meos sermone relinquit.

Tum somno excussus grauiori somnia demum
Sentio me vidisse; diēsq; vt postera Eoo
Surgebat primo, referens opera atque labores,
Exilio stratis, vt, quæ Thymbraeus Apollo
Tradiderat, præcepta agitem, atque agitata faceſſam.

Ijſdem commissis tenui exiguāq; papyro
Iam nunc, Imperij Septemuir inclyte sacri,
Gratulor, ad patriam quòd cum celebri comitatuſ
Saluus & iucolumis lætūſq; reuerteris urbem.
Conſcripsi (nec enim infiōr) perpaucula: paucis
Ad Dominum verbis quia ſeruos addecet vti.
Hæc ne deſpicias, ſupplex rogo. Vilia mitis
Dona capit D E V S ipſe, & ſupplice voce mouetur.
Cum R V T A is ſeruet te florentem atque vigentem,
Vt verum cum pace alma paſſu ambulet æquo.

F I N I S.

D R E S D ĀE
Ex Typograph. Matthæi Stoeckelij junioris,

Anno M. DC. I.

ULB Halle
004 788 94X

3

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

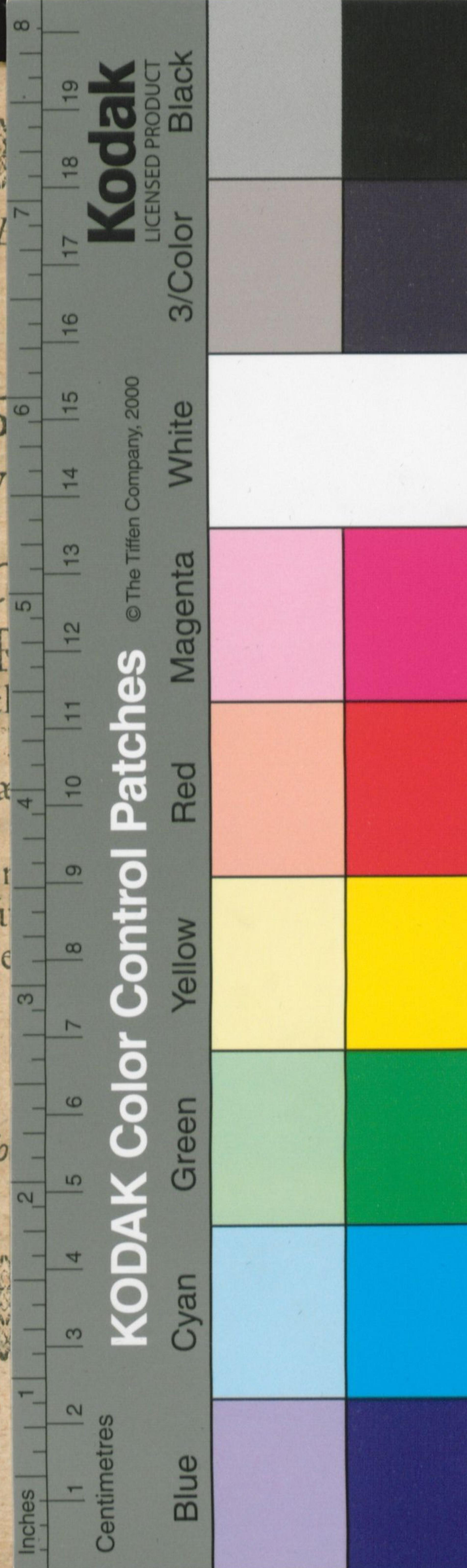
urn:nbn:de:gbv:3:1-17561-p0012-5

DFG

h.28,1.

ILL
MI P
QV
C
SACE
perij Arch
Saxoniae,
nis Misnia
cùm iter
obtemper
rando su
cite

M. Io

I.
I.
M.
icis
nio-
sis,
dini
ciu-
i-

